

dem ind til deres Menighed. Men selv om det skulde være, at der maatte existere enkelte saadanne Præster, som Fleertallet har bestrebet, eller at der i Fremtiden vilde komme til at existere enkelte saadanne Præster, saa kan man dog umuligt give Love, der ere saaledes affattede, at de aldrig nogensinde skulde kunne misbruges af Menneskenes Forsængelighed eller Svaghed. Eller mener virkelig Fleertallet, at Loven om Sognebaandets Løsning ikke skulde kunne misbruges, forudsat at der gives Præster af den Natur, som her er bestrebet.

Men hvad jeg i Særdeleshed vil lægge Vægt paa, er det Samme, som jeg lagde Vægt paa under Sagens 1ste Behandling, idet jeg nemlig da udtalte som min Overbevisning, at Prædiken ikke kan indbefattes under „kirkelige Handlinger.“ Dette har nu afgivet den væsentligste Støtte for alle disse Skræmme- og Phantastibilleber, der ere opførte i Betænkningen, og den allervæsentligste Støtte for den ærede Ordførers Udtalelser idag: den falske Grundvold, at Prædiken skulde være indbefattet under kirkelige Handlinger. Prædiken er et Ord og en Forholdelse af Ordet, men den er ingen Handling, og kan aldrig indbefattes under kirkelige Handlinger, og jeg mener ogsaa, at den ærede 3die Landstingsmand for 1ste Kredts (Clausen) vedkjendte sig i Grunden indirecte den samme Betragtning af Sagen, naar han ved Sagens 1ste Behandling talte om, at naar man først fik den Ret, der er hjemlet ved Lovforslaget, nemlig til at lade kirkelige Handlinger foretage, saa vilde man snart gaae videre og forlange ogsaa Prædiken i sin egen Sognekirke; jeg troer rigtignok, at naar man siger dette, at der er Fare for, at Prædiken kan blive føiet til de kirkelige Handlinger, saa kan man ikke tillige sige, at Prædiken allerede er indbefattet heri; thi saa ligger det i denne Lov,

og saa behøver det ikke at gives ved en senere Lov. — Jeg skal blot endnu tilføie, at naar den ærede Ordfører har sagt idag, at Ministeren har lovet at ville ordne Sagen ad administrativt Veie, saa maa jeg benægte det, at sige, ifølge hvad Ministeren har sagt offentligt — Andet kjender jeg ikke; han har ikke lovet at ville ordne Sagen ad administrativt Veie, hverken i den Udstrækning, hvori Udvalgets Mindretal forlanger det, eller engang med den Indskrænkning, som de to Medlemmer af Udvalget, der have stillet det subsidiaire Forslag, have forlangt det. Han har vistnok lovet at ville ordne Forholdet administrativt med Hensyn til et ganske enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til Begravelser; men om hans administrative Ordning skal gaae i et større Omfang, og da i hvilken Retning, det er mig ubekjendt, og maa, efter hvad der af den ærede Ordfører er blevet sagt, ogsaa være det for den ærede Ordfører og de øvrige Medlemmer af Thinget. I Henhold til Alt, hvad jeg saaledes her har udtalt, er det mit Haab, at Thinget vil forkaste Dagsordenen.

Clausen: Det er bekjendt af Udvalgets Betænkning, at jeg selv Anden ikke vil kunne følge Sagen længere end til den foreslaaede Dagsorden. Jeg ønsker imidlertid strax at imødegaae en mulig Misforstaaelse. Det er langt fra min Tanke, at Kirkerne omkring i Landet skulle staae tilstængede for alle andre Præster end den ene, som er ansat ved Kirken. Jeg ønsker tværtimod, at Kirkerne kunne blive tilgængelige endogsaa i større Udstrækning, end der er paatænkt i nærværende Lovforslag; men jeg mener rigtignok, at det i ethvert Sogn bør være overladt til Menighedsraadet paa Menighedens Vegne i Forening med Præsten at aabne Afgangen til Kirken.